

SVETOPISEMSKI MARATON

»Med vami bom hodil« (3 Mz 26:12)

ZGODBA O ODREŠENJU – ZGODBA BOŽJE PRISOTNOSTI

Uvod

Družine s predšolskimi in osnovnošolskimi otroki vabimo, da **pripravite mini maraton kar doma**. Otroci so zelo dojemljivi za Božjo besedo in zanimivih vprašanj gotovo ne bo manjkalo. Za branje pripravite domačo mizo, okrasite po želji, prižgete svečo, najdete ustrezen odlomek v Svetem pismu (ali otroškem Svetem pismu). Otrokom omogočite sodelovanje v največji možni meri.

Pripravili smo 6 odlomkov iz Svetega pisma. **Po želji in zmožnostih pripravite enega, dva,... ali vse večere**. Odlomke povezuje rdeča nit iz zgodbe o odrešenju – kako je Bog tekom zgodovine hodil med ljudmi in prebival z njimi. Za vsak dan smo pripravili odlomek, razmišljanje in tudi vprašanja, ki vam bodo pomagala razmisliti, kako Bog danes hodi z nami, z menoj.

Med vami bom hodil

1. DAN: BOG JE HODIL Z ADAMOM IN EVO V EDENSKEM VRTU

Skupaj preberite odlomek iz Svetega pisma: **1 Mz 3:1-24**

Pripravili smo kratko razmišljanje o tem odlomku, na koncu pa sledijo vprašanja za razmislek in pogovor.

V Genezi 1 zasledimo Boga, kot svetega, mogočnega Stvarnika vsega, ki je ustvaril veselje z močjo svoje Besede. Ustvaril je svet in vse kar je v njem, in vse je ustvaril zelo dobro. Nazadnje je iz svoje velike ljubezni kot krono stvarstva ustvaril ljudi po svoji podobi, da bi odsevali njegovo slavo. Blagoslovil je Adama in Evo in ju postavil v čudovit vrt imenovan Eden, ki je bil ustvarjen človeku v veselje in kjer je prebival tudi sam. To je bil varen, rodovit kraj, bogat z vodo in najrazličnejšimi živalmi. Tam so rasla vsakovrstna sadna drevesa in tudi drevo življenja, tako da sta Adam in Eva imela na voljo vse kar sta potrebovala za življenje in tudi za večno življenje. Ko pozorno beremo, vidimo, da se je Bog družil in sodeloval z Adamom, z njim hodil in se pogovarjal. Bog je ustvaril Evo, da Adam ne bi bil sam in da bi mu bila v pomoč. Njuno poslanstvo je bilo, da bi imela obilo otrok, ki bi častili Boga kot očeta in bi se pomnožila Božja podoba na zemlji. Življenje v Božji prisotnosti je zahtevalo tudi odgovornost. Zaupana jima je bila naloga "naj vrt obdelujeta in varujeta". Tako bi razširila meje Božjega prebivališča, da bi bila vsa zemlja polna Božje slave.

Adam in Eva pa Bogu nista bila poslušna, kajti Božji nasprotnik, Satan, ju je prevaral, da sta vzela in jedla od edinega drevesa, od katerega jima je Bog prepovedal jesti, od drevesa spoznanja dobrega in hudega. Ko ju je Bog našel, je obsodil njun greh in ju kaznoval tako, da ju je izgnal iz edenskega vrta. Blagoslovi, ki jih je prinašala Božja navzočnost so bili izgubljeni. Adam in Eva sta tako izgubila večno življenje - ona in njuni otroci so bili zdaj podvrženi smrti, boleznim in naporom. Človeštvo pa se je oddaljilo tudi duhovno: njihova volja in razum sta postala usuznjena grehu in prevzela so jih grešna poželenja.

Vendar to ni ustavilo Božjega načrta, da bo nekoč prebival s svojim svetim ljudstvom na svetem kraju. V svoji milosti je takoj dal prvo obljubo evangelija, da bo poslal Odrešenika, ki bo kači, satanu, strl glavo in uničil njegovo razdiralno delo, človeštvo pa spet zbližal z Bogom. Adama in Evo je tudi oblekel v suknje iz živalske kože in s tem simbolično pokrtil sramoto in krivdo njunega greha. Po Njegovi daritvi smo ljudje zopet dobili dostop v Božjo prisotnost.

VPRAŠANJA:

- Kako te odlomek nagovarja?
- S kakšnim namenom je Bog postavil Adama in Evo v vrt?
- Kaj je povzročilo ločitev med Bogom in človekom?
- Katera je bila glavna satanova taktika pri skušanju Adama in Eve?
- Kaj je bilo potrebno za to, da je Bog pokrtil greh Adama in Eve?

Vprašanja za otroke:

1. Kaj si si zapomnil iz zgodbe? Povabimo otroka, da obnovi zgodbo.
2. Kdaj sem jaz podoben Adamu in Evi?

2. DAN: BOG JE HODIL Z OČAKI

Skupaj preberite odlomek iz Svetega pisma: **Heb 11:1-10**

Pripravili smo kratko razmišljanje o tem odlomku, na koncu pa sledijo vprašanja za razmislek in pogovor.

Po padcu v greh zasledimo, da je človeštvo postajalo slabše in slabše, da ni imelo globokega odnosa z Bogom in ni bilo deležno Božjih blagoslovov. Bog tudi ni imel stalnega prebivališča med njimi, kamor bi se mu lahko približali. Redke so omembe ljudi, ki jih je Bog sprejemal. Eden izmed njih je Abel, ki je Bogu daroval živalske daritve, prvence drobnice in njihove tolšče. Gospod se je ozrl na Abela in njegovo daritev, ker je bila največje vrednosti in storjena v veri. Še ena izmed pozitivnih omemb predpotopnega časa je, da so ljudje "začeli klicati Gospodovo ime" v času Adamovega vnuka Enoša. Povsod drugje pa beremo, da je človekova hudobija le naraščala. Bilo je malo izjem, ki so živeli v občestvu z Bogom in so hodili z njim. Tako piše za Henoha, da je »hodil z Bogom tristo let in ga je Bog potem vzel v nebesa, da ni videl smrti«. Tudi zanj piše, da je ugajal Bogu zaradi svoje vere, zato tudi od nas Bog pričakuje, da mu zaupamo, ter dolgo in vztrajno hodimo z njim, in se mu bolj in bolj približujemo.

Druga oseba, ki je izkusila Božjo bližino pa je bil Noe. Tudi zanj piše, da je hodil z Bogom. Bil je pravičen mož, popoln sredi svojega rodu, zato je bil Bog do njega milosten in mu je razodeval svojo voljo. Večkrat je govoril z njim in ga svaril naj zgradi ladjo, ker bo poslal potop in uničil vsa živa bitja na zemlji, njegovo družino pa bo rešil. Noe mu je zaupal, ga ubogal in potrpežljivo zgradil ladjo, kakor mu je Bog natančno razodel. Tako je rešil človeštvo. Tudi mi ne smemo delati kakor smo si sami zamislili, ampak kakor prejmemo navodila od Boga. Vztrajati moramo v hoji z njim, v poslušnosti, da lahko bolj in bolj razumemo Njegovo voljo.

Bog je bil blizu še enemu očetu vere – Abrahamu, s katerim pride v svetopisemski zgodbi do preobrata. Ko ga je Bog poklical, je bil Abraham potujoči pastir, nomad, brez stalnega prebivališča in brez otrok, Bog pa mu je obljubil, da ga bo blagoslovil in iz njega napravil velik narod, da bo dal njemu in njegovim potomcem posebno deželo, Kanaan, in da bo njihov Bog med njimi. Tudi Abraham je potreboval veliko vere in poslušnosti, da je lahko užival Božjo prisotnost in blagoslov. Bog mu ni takoj natančno in v celoti razodel načrta, ki ga ima z njim, ampak je Abrahama poklical na pot v neznano. Edini zemljevid na katerega se je Abraham zanašal, je bila Božja prisotnost z njim. V potrditev zaveze z Bogom je Abraham žrtvoval živali in Bog je daritev sprejel.

VPRAŠANJA:

- Kako te odlomek nagovarja?
- Katero skupno lastnost so imeli vsi naštetih očkari?
- Kateremu posamezniku je Bog dal obljubo, da bo po njem blagoslovljen ves svet?

Vprašanja za otroke:

1. Kaj si si zapomnil iz te zgodbe?
2. Kdaj si podoben Abrahamu?

3. DAN: BOG MED IZRAELCI V ŠOTORU

Skupaj preberite odlomek iz Svetega pisma: **2 Mz 40:34-38**

Pripravili smo kratko razmišljanje o tem odlomku, na koncu pa sledijo vprašanja za razmislek in pogovor.

Obljuba o posebni deželi in novem Božjem ljudstvu pa se ni uresničila takoj, ampak se je najprej uresničila to, kar je Bog prav tako napovedal Abrahamu, da bodo njegovi potomci, Izraelci, 400 let sužnji v tuji deželi, v Egiptu. Egipčani so jih stiskali in zatirali, da so Izraelci začeli klicati k Bogu, ta pa se je spomnil svoje zaveze z Abrahamom in jih pod vodstvom Mojzesa rešil. Rešil pa jih ni samo zato, da bi bili osvobojeni sovražnikov, ampak zato, da bi prebival skupaj z njimi in bi ga častili. Svetost Izraelcev naj bi odsevala Božjo svetost: »Bodite sveti, kajti jaz, Gospod, vaš Bog, sem svet«. Zato je Bog na gori Sinaj Mojzesu zapovedal: »Izraelovi sinovi naj mi postavijo svetišče, da bom prebival med njimi«. Izraelci so torej postavili velik šotor, ki je bil premičen in zločljiv, da so ga lahko nosili s seboj, ko so potovali po puščavi. Bog jih je na ta način vodil, da se ne izgubijo v puščavi, jih podnevi z oblakom varoval pred vročino, ter ponoči z ognjem pred mrazom.

Šotor je bil razdeljen na tri dele, na zunanje dvorišče, na Sveti prostor in na Najsvetejši prostor, kjer je za zaveso, nad skrinjo zaveze prebivala Božja navzočnost. Tako je bil Bog ločen od grešnikov in ni dopustil, da bi se mu lahko približalo vse ljudstvo. Za to je določil posebno skupino ljudi – duhovnike. Ti naj bi bili posredniki med Bogom in ljudmi, ki bi za grehe ljudstva žrtvovali živalske žrtve, da napravijo spravo med Bogom in njimi. Ljudstvo je torej imelo dostop samo do dvorišča šotoru, kjer je bil oltar. Če je kdo storil greh, je tja pripeljal nedolžno žival, ki so jo duhovniki žrtvovali. Edino duhovniki so imeli dostop tudi do Svetega prostora, do Najsvetejšega prostora pa samo *veliki* duhovnik enkrat na leto, ko je napravil žrtev za grehe vsega ljudstva. Žrtve teh nedolžnih živali so Izraelce spominjale na to, da je v Božjih očeh kazen za greh smrt. V resnici pa te živalske žrtve niso imele moč, da odpustijo greh, lahko so ga le začasno pokrile. In tudi že v Stari zavezi zasledimo, da je Bogu za odpuščanje grehov potrebno, da se naše srce spreobrne.

VPRAŠANJA:

- Kako te odlomek nagovarja?
 - Zakaj je Bog Izraelu naročil, naj postavi šotor?
 - Po čigavi žrtvi nam Bog zares odpušča grehe in nas sprejema v svojo prisotnost?
-

Vprašanja za otroke:

1. Kaj sem si zapomnil?
2. Si kdaj naredil šotor in prespal v šotoru?
3. Nariši prizor, kako si predstavljaš oblak in šotor.

4. DAN: BOG MED IZRAELCI V TEMPLJU

Skupaj preberite odlomek iz Svetega pisma: **1 Kr 8:1-13**

Pripravili smo kratko razmišljanje o tem odlomku, na koncu pa sledijo vprašanja za razmislek in pogovor.

Šotor je bil potem v uporabi približno 500 let in se je selil iz kraja v kraj z Izraelci, ko so osvajali obljubljeni deželo. Naposled so premagali nasprotnike pod vodstvom kralja Davida, ki je napravil Jeruzalem za prestolnico in središče bogoslužja. Tam je David hotel Bogu sezidati stalno prebivališče, tempelj. Toda Bog je Davidu šaljivo rekel, da bo rajši On njemu ' naredil hišo', s čimer je mislil na to, da bo utrdil njegovo rodbino. Ta prerokba se je dokončno uresničila v Jezusu, ki so ga Izraelci klicali 'Davidov sin'. Tempelj pa je potem res zgradil Davidov sin, Salomon. In na otvoritveni slovesnosti je Bog spet pokazal svojo veličastno navzočnost med svojim ljudstvom. Zopet se je prikazal oblak in napolnil tempelj, s tem pa naznanil, da ga Bog odobrava, da je zvest Izraelu in v templju še vedno prebiva med njimi. Še več, zdaj se o Božjem prebivališču govori kot o Božji hiši, kjer prebiva stalno. Kljub temu pa je Salomon v svoji modrosti vedel, da neskončnega in vsemogočnega Boga ni možno omejiti na nek poseben kraj. Salomon in Izraelci pa niso dolgo ostali poslušni Bogu, saj so začeli častiti tuje bogove, jim postavljati tempelje in jim celo žrtvovati človeške žrtve. Ljudstvo je kršilo osnovne Božje zapovedi, kot so 'ne laži, ne kradi, ne ubijaj, ne prešuštvuj', oblastniki pa so zatirali reveže, sirote in vdove. Zato jih je Bog kaznoval in je nadnje poslal Babilonce, ki so jih izgnali iz Božje dežele in odpeljali v suženjstvo, Jeruzalem in tempelj pa požgali. Ko so se čez 70 let vrnil iz izgnanstva, so sezidali nov, Drugi Jeruzalemski tempelj, vendar Sveto Pismo ne omenja, da bi ga ob posvetitvi napolnila Božja slava.

Preroki tistega časa pa so kljub temu ohranjali živo upanje in napovedovali nov dan, ko bo Bog razlil svojega duha na vse človeštvo, da bo nastalo novo Božje ljudstvo, ki bo zajemalo vse narode. Takrat bo Božji tempelj med vsemi ljudmi in ga bodo prišli častiti vsi narodi. Pa tudi prerok Izaija napoveduje: »...moja hiša se bo imenovala hiša molitve za vsa ljudstva«. Da bi se to uresničilo, je Bog na svet poslal svojega Maziljenca, Jezusa Kristusa, da bi zbližal vse človeštvo z Bogom, poslal Svetega Duha in ustanovil Cerkev.

VPRAŠANJA:

- Ali Bog res prebiva samo v templjih in cerkvenih zgradbah?
- Kaj se je zgodilo z Božjo prisotnostjo, ko so grešili?
- O kakšnem upanju so prerokovali preroki?
- Kako te je odlomek nagovoril v srcu?

Vprašanja za otroke:

1. Kaj sem si zapomnil in kaj me je najbolj nagovorilo?
2. Kaj je bilo v skrinji zaveze?
3. Kdor rad riše, naj nariše kakšen prizor iz odlomka: skrinjo in keruba (angela), Gospodovo hišo in oblak...

5. DAN: BOG V TELESU

Skupaj preberite odlomek iz Svetega pisma: **Jn 1:14-18**

Pripravili smo kratko razmišljanje o tem odlomku, na koncu pa sledijo vprašanja za razmislek in pogovor.

Svetopisemska zgodba Božje prisotnosti med ljudmi doseže vrhunec s prihodom Jezusa Kristusa na svet, kot je napovedal prerok Izajja: » Glej, devica bo spočela in rodila sina in imenovali ga bodo Emanuel, kar v prevodu pomeni Bog z nami«. Neskončni, nevidni in sveti Bog je prišel prebivat med grešne ljudi v osebi svojega Sina, Jezusa. Apostol Janez o Njem pravi, da je Beseda postala meso in 'šotorila' med nami, kot kakšen Mojzesov šotor. Jezus sam pa je o svojem telesu govoril kot o templju, ko je rekel: »Podrite ta tempelj in v treh dneh ga bom postavil«. Jezus je s svojimi dejanji in besedami človeštvu razodel Boga Očeta, saj je bil »odsvit Božjega veličastva in podoba njegovega bitja«. O sebi je rekel: »kdor je videl mene, je videl Očeta«.

Pokazal nam je, da Bog ni oddaljen in vzvišen, ampak ljubezniv in sočuten, še posebej do tistih, ki so najbolj potrebni pomoči. K sebi je sprejemal bolnike, tudi tiste s kužnimi boleznimi, jih ozdravljaj z dotikom ter jim odpuščal grehe. Osvobajal je tiste, ki jih je hudič zvezal in izganjal demone, ki so povzročali fizično in duševno trpljenje. Imel je tudi oblast nad smrtjo in je obujal od mrtvih ljubljene osebe, svojega prijatelja Lazarja, edinorojenca vdove in stotnikovo hčer. S svojimi znamenji in čudeži je vsem prikazoval mogočno Božjo moč, nasploh pa tudi Božjo svetost, saj je sovražil greh in krivičnost. Vendar se v svoji svetosti ni izogibal grešnikov, ampak je jedel in pil z njimi, gradil odnose in jih poučeval naj se spreobrnejo. Kot dobri pastir je prišel poiskati prav take izgubljene ovce.

Jezus je popravil tudi napako prvega človeka, Adama, ki je človeštvo pahnil v greh, kajti za razliko od njega je bil popolnoma poslušen Očetu kot resnični Božji Sin. Oče pa je potrdil njegovo pravičnost tako, da ga je obudil od mrtvih. Tako je postal naš večni veliki duhovnik, ki nas z lastno krvjo zbližuje z Bogom. Po veri vanj smo pred Bogom opravičeni, sprejeti v Božjo prisotnost in tudi mi pričakujemo vstajenje in večno življenje. Jezus je tako tudi izpolnil obljubo dano Adamu in Evi, da bo njun potomec strl glavo kači, satanu.

VPRAŠANJA:

- Kaj pomeni, da je Jezus nadomestil tempelj?
- Kako je Jezus kazal, da po Njem deluje Bog?
- Kako je Jezus odkupil naše grehe?
- Kaj moramo storiti, da smo pred Bogom opravičeni?

Vprašanja za otroke:

1. Kdo je Jezus?
2. Pogovarjate se o vsem, kar že veste o Jezusu: starši, Jožef, rojstvo, prvi čudež...
3. O kom je govoril Jezus?

6. DAN: BOG V CERKVI

Skupaj preberite odlomek iz Svetega pisma: **2 Kor 6:14-18**

Pripravili smo kratko razmišljanje o tem odlomku, na koncu pa sledijo vprašanja za razmislek in pogovor.

Jezusu je bila po njegovem vstajenju dana vsa oblast na nebu in na zemlji, zato je svojim učencem naročil: »Pojdite torej in naredite vse narode za moje učence, krščujte jih v ime Očeta in Sina in Svetega Duha in učite jih izpolnjevati vse, kar koli sem vam zapovedal! In glejte: jaz sem z vami vse dni do konca sveta«. Upraviteljstvo Božjega kraljestva na zemlji je tako predal svoji Cerkvi, vsem vernikom, kristjanom in jim dal nalogo, da Njegovo vladavino razširijo po vsem svetu. Cerkev naj bi bila orodje odrešenja za vse človeštvo, sveto ljudstvo, ki opravlja duhovniško službo mirovnega posredovanja in zблиževanja med Bogom in ljudmi, ko oznanjujejo veselo novico o Jezusovi smrti in vstajenju ter kličejo k spreobrnjenju. Jezus pa jim je obljubil, da jih pri tej odgovorni nalogi ne bo pustil samih, čeprav jih je telesno zapustil in odšel v nebesa: »Jaz pa bom prosil Očeta in dal vam bo drugega Tolažnika, da bo ostal pri vas vekomaj: Duha resnice...Ne bom vas zapustil sirot, prišel bom k vam«.

Obljuba se je izpolnila na Binkoštni dan, ko je Bog na zbrano Cerkev izlil Svetega Duha. Ta jim je dal moč, da so drzno pričevali o Jezusu ter duhovne darove, kot so govorjenje v jezikih, ozdravljanja, čudežne moči in prerokovanja, kar je izkazovalo Božjo prisotnost in slavo v Cerkvi. Človeška skupnost z Bogom je tako postala osebna, Jezus je zdaj prebival v svojih vernih po Svetem Duhu kot je napovedal: »Tisti dan boste spoznali, da sem jaz v Očetu in vi v meni in jaz v vas«. Naša telesa so postala tempelj Svetega Duha in uresničila se je prerokba: »Prebival bom med njimi in med njimi bom hodil; jaz bom njihov Bog in oni bodo moje ljudstvo.

Na koncu svetopisemske zgodbe, v knjigi Razodetja, pa beremo tudi o dovršitvi Božjega načrta, da bo Bog spet fizično prebival z ljudmi. Prenovil bo stvarstvo, ustvaril nova nebesa in novo zemljo. Tam bomo v novih, povečanih in nepropadljivih telesih slavili in častili Očeta in Sina v popolnem občestvu z njima. To je zgodba o ljubečem Bogu, ki prihaja z nebes dol na zemljo, da bi prebival z ljudmi v Edenskem vrtu, v šotoru, v templju, v človeškem telesu, v naših srcih, v Cerkvi in v Novem Jeruzalemu. Ker imamo tako čudovito upanje na prihodnost, se potrudimo že zdaj vsak dan živeti kot pred Njegovim obličjem in v Njegovo slavo, ker bomo z Njim živeli vekomaj.

VPRAŠANJA:

- Katere naloge je dal Jezus Cerkvi?
- Kako je Jezus še vedno prisoten med nami?
- V kakšnih templjih zdaj prebiva Bog?
- Kako jaz živim po Božji volji?
- Kje bomo nekoč spet živeli z Bogom Očetom in Jezusom?

Vprašanja za otroke:

1. Kje bom nekoč živel z Bogom Očetom in Jezusom?
2. Kdo je svetišče živega Boga?
3. Ali sem tudi jaz Božji otrok? Nariši sebe v Božjem naročju.

Med vami bom hodil

Hvala za vaše sodelovanje na Svetopisemskem maratonu. Če želite, nam lahko vtis ali fotografijo iz družinskega maratona pošljete na email zbiranje@svetopismo.si. Veseli bomo vašega prispevka.

Skupaj smo povezani ob Božji besedi.

Obilo blagoslova vam želimo,

Ekipa Svetopisemskega maratona

SVETOPISEMSKI MARATON